

Chủ tịch Hồ Chí Minh
và các phóng viên
Đài Tiếng nói Việt Nam
tại Phủ Chủ tịch (12-1967).
Ảnh: Tư liệu

Chủ tịch Hồ Chí Minh với công tác cán bộ Đảng

Bài: Kim Dung

“ Cán bộ là những người đem chính sách của Đảng, của Chính phủ giải thích cho dân chúng hiểu rõ và thi hành. Đồng thời đem tình hình của dân chúng báo cáo cho Đảng, cho Chính phủ hiểu rõ, để đặt chính sách cho đúng.

Vì vậy, cán bộ là cái gốc của mọi công việc.

Vì vậy, huấn luyện cán bộ là công việc gốc của Đảng.”

(Hồ Chí Minh toàn tập, NXB Chính trị Quốc gia, Hà Nội, 2000).

Theo đó, để sử dụng cán bộ đúng đắn và hiệu quả, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã nêu những phương pháp chính yếu cần được áp dụng trong công tác cán bộ như sau:

1. Hiểu biết cán bộ

“Người ở đời, ai cũng có chỗ tốt và chỗ xấu. Ta phải khéo nâng cao chỗ tốt, khéo sửa chỗ xấu cho họ”.

Tháng 9-1945, đồng chí Nguyễn Văn Lưu được cử đến Bắc Bộ Phủ làm công tác văn thư. Lúc đầu, Chủ tịch Hồ Chí Minh

chỉ dẫn đồng chí cách viết bài trả lời phỏng vấn của các phóng viên báo, đài và soạn thảo công hàm ngoại giao. Sau đó, Người đặt vấn đề, nêu chủ đề và yêu cầu đồng chí soạn thảo văn bản để Người xem, sửa lại. Cuối cùng, Người để đồng chí tự soạn thảo các văn bản hoàn chỉnh, Người chỉ ký vào rồi chuyển.

Năm 1956, lực lượng Cảnh sát nhân dân soạn thảo điều lệ đăng ký hộ khẩu để trình Ban Bí thư duyệt, trong đó Điều 8 viết: “Chủ khách sạn, quán trọ hằng ngày phải ghi sổ danh sách khách trọ và mỗi buổi tối trước 11 giờ đêm đem sổ trình đồn công an sở tại kiểm soát”. Chủ tịch Hồ Chí Minh tự tay gạch hai chữ “kiểm soát” để có ý nhắc công an tránh cửa quyền, hách dịch và phải gần gũi với nhân dân.

2. Khéo dùng cán bộ

“Muốn cán bộ làm được việc phải khiến cho họ yên tâm, vui thú làm việc. Phải khiến cho cán bộ có gan nói, đề ra ý kiến. Năng lực con người không phải hoàn toàn do tự nhiên mà có, một phần lớn do công tác, học tập mà hình thành. Nếu biết lãnh đạo khéo, tài nhỏ cũng hóa thành tài to, lãnh đạo không khéo thì to cũng hóa nhỏ. Phải chú ý tìm nguồn cán bộ để phát triển hợp lý”.

Năm 1961, Chủ tịch Hồ Chí Minh tiếp lãnh đạo phong trào Tây Nguyên Aleo ra thăm miền Bắc và đề xuất xin Người nhiều cán bộ giỏi. Chủ tịch Hồ Chí Minh đã lấy ví dụ việc đồng bào dân tộc nuôi gà đẻ trứng, rồi cho gà ấp ra nhiều gà con và chỉ những con gà con sinh ra tại đây mới thích hợp với hoàn cảnh sống của địa phương. Đó cũng là quan điểm và tầm nhìn về việc đào tạo, sử dụng cán bộ tại chỗ của Chủ tịch Hồ Chí Minh.

3. Cất nhắc cán bộ đúng

“Nếu cất nhắc, nâng đỡ cán bộ không phải vì tài năng và đạo đức mà chỉ vì cảm tình riêng hoặc quan hệ nhờ vả hai chiều thì cán bộ đó không bao giờ đủ khả năng làm việc, sẽ làm quần chúng dị nghị, gây mất uy tín cho tổ chức và cán bộ”.

Người lưu ý các trường hợp cần tránh:

- Ham dùng người bà con, anh em quen biết, bè bạn, cho họ là chắc chắn hơn người ngoài.

Chủ tịch Hồ Chí Minh trong Tết trồng cây.

Ảnh: Tư liệu

Chủ tịch
Hồ Chí Minh
bất nhịp
bài ca kết đoàn.
Ảnh: Tư liệu

- Ham dùng những kẻ khéo nịnh hót mình, mà chán ghét những người chính trực.

- Ham dùng những người tính tình hợp với mình, mà tránh những người tính tình không hợp với mình.”

(*Hồ Chí Minh toàn tập*, NXB Chính trị Quốc gia, Hà Nội, 2000)

4. Thương yêu cán bộ

“Là giúp họ học tập thêm, tiến bộ thêm. Giúp họ giải quyết những vấn đề khó khăn trong sinh hoạt. Ngày thường thì điều kiện dễ chịu, khi đau ốm được chăm nom, gia đình họ khỏi khổn quẫn”.

Cuối năm 1945, khi làm việc ở Bắc Bộ Phủ buổi tối, Chủ tịch Hồ Chí Minh thấy các chiến sĩ canh vệ ngủ dưới nhà, nóng. Người bảo anh em lên gác nằm cho thoáng mát, nhưng một hôm các chiến sĩ vật nhau làm vỡ mặt chiếc bàn đá nên đồng chí phụ trách bực mình bắt tất cả chiến sĩ xuống

dưới nhà ngủ. Biết chuyện, Chủ tịch Hồ Chí Minh yêu cầu mở cửa cho anh em lên ngủ trên gác và gọi Thứ trưởng Bộ Nội vụ đến chất vấn xem cái bàn quý hay chiến sĩ quý. Vấn đề là cần nhắc anh em chú ý giữ gìn của công chứ không phải cấm đoán.

5. Giữ gìn cán bộ

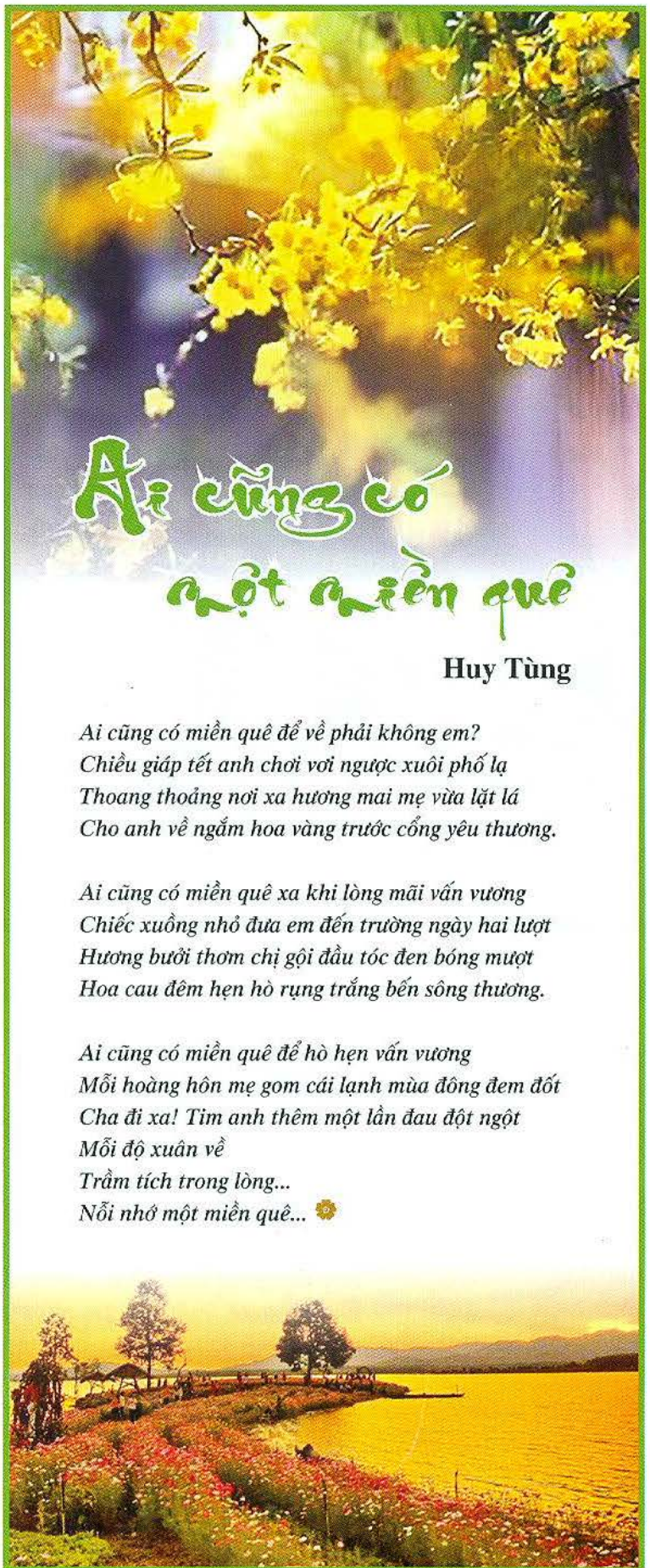
Chính là phê bình đúng và giúp cán bộ sửa chữa khuyết điểm vì: “Chúng ta không sợ có sai lầm và khuyết điểm, chỉ sợ không chịu cố gắng sửa chữa sai lầm và khuyết điểm; càng sợ những người lãnh đạo không biết tìm cách đúng để giúp cán bộ sửa chữa sai lầm và khuyết điểm”.

Năm 1961, Chủ tịch Hồ Chí Minh về thăm quê lần thứ hai. Khi đến nhà khách, nhìn thấy bên đường có nhiều hoa nở rực rỡ trồng hai hàng ngay ngắn, Người bước tới nhắc nhẹ một cành lên thì ở dưới thân hoa không có rễ! Người gọi đồng chí Bí thư Tỉnh ủy đến phê bình vì một việc làm không trung thực và lãng phí, một căn bệnh phô trương hình thức.

Qua hơn 90 năm tôi luyện và phát triển trong đấu tranh cách mạng làm sáng danh lịch sử dân tộc, Đảng ta luôn tiếp thu, kế thừa và tự chỉnh đốn theo tư tưởng Hồ Chí Minh. Tuy nhiên, bên cạnh những ưu điểm, thực trạng công tác tuyển chọn, bổ nhiệm, sử dụng cán bộ đảng viên còn nhiều hạn chế, khuyết điểm như Đại hội XII của Đảng đã thẳng thắn chỉ ra: “Việc đổi mới công tác cán bộ chưa có đột phá lớn. Đánh giá cán bộ vẫn là khâu yếu nhất qua nhiều nhiệm kỳ nhưng chưa có những tiêu chí cụ thể và giải pháp khoa học để khắc phục. Tình trạng chạy chức, chạy quyền, chạy tuổi, chạy bằng cấp... chưa được ngăn chặn, đẩy lùi...”.

Trước tình hình đó, Đảng ta đã đề ra những biện pháp không có vùng cấm, vừa kiên quyết, nghiêm minh xử lý cán bộ đảng viên thoái hóa biến chất, sai phạm về kinh tế, thiếu trách nhiệm, vừa đẩy mạnh giáo dục, tuyên truyền kết hợp với công tác đào tạo, bồi dưỡng và lựa chọn cán bộ đủ “Tâm - Tài - Tầm” đảm đương trách nhiệm trước Đảng, trước Tổ quốc và Nhân dân.

Bởi vậy, chúng ta càng thấm thía lời dạy của Chủ tịch Hồ Chí Minh: “Nói đến Đảng là nói đến cán bộ trước hết, vì ‘cán bộ là tiền vốn của đoàn thể’”. Có vốn mới làm ra lãi. Bất cứ chính sách, công tác gì nếu có cán bộ tốt thì thành công, tức là có lãi. Không có cán bộ tốt thì hỏng việc, tức là lỗ vốn” 🌻

Ai cũng có một miền quê

Huy Tùng

Ai cũng có miền quê để về phải không em?
Chiều giáp tết anh chơi vơi ngược xuôi phố lạ
Thoang thoang nơi xa hương mai mẹ vừa lật lá
Cho anh về ngắm hoa vàng trước cổng yêu thương.

Ai cũng có miền quê xa khi lòng mãi vấn vương
Chiếc xuồng nhỏ đưa em đến trường ngày hai lượt
Hương bưởi thơm chị gội đầu tóc đen bóng mượt
Hoa cau đêm hẹn hò rặng trắng bên sông thương.

Ai cũng có miền quê để hò hẹn vấn vương
Mỗi hoàng hôn mẹ gom cái lạnh mùa đông đem đốt
Cha đi xa! Tim anh thêm một lần đau đột ngột
Mỗi độ xuân về
Trầm tích trong lòng...
Nỗi nhớ một miền quê... 🌻